

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Hieronymi Stridonensis, Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis Epistolae In Tres Libros distributae

Hieronymus, Sophronius Eusebius

Coloniae Agrippinae, 1674

XIX. Ad eundem. Virum honorabilem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37862

que (ut cum venia & honore tuo dixerim) ne se-
 lus tibi aliquid de poetis proposuisse videar
 memento Daretis & Entelli, & vulgaris prover-
 bii, Quod Bos lassus, fortius figat pedem. Triste
 hæc dictavimus: utinam mereremur complexu
 tuos, & collatione mutua vel doceremus aliqu
 vel disceremus. Misit mihi temeritate solita ma-
 ledicta sua Calphurnius, cognomento Lanarius,
 quæ ad Aphricam quoque studio ejus didici per-
 venire. Ad quæ breviter ex parte respondi, & li-
 belli ejus vobis misi exemplaria, latius opus cur-
 oportunum fuerit, primo quoque missurus tem-
 pore: in quo illud cavi, ne in quoquam existima-
 tionem læderem Christianam, sed tantum, ut de-
 lirantis imperitique mendacium ac væcordiam
 confutarem. Memento mei sanctæ & venerabilis
 Papa: vide quantum te diligam, ut ne provocato-
 *credam quidem voluerim respondere: nec crederem
 tuum esse, quod in altero fortè reprehenderem.
 Frater communis suppliciter te salutat.

XIX. Hieronymus Augustino eidem Episcopo. Exces-
 sat se quod non responderit post acceptos libros dicit
 Augustini, eosque commendat. De his duobus libris
 vide Paulum Orosium in fine historia.

Virum honorabilem fratrem meum filiū dig-
 nationis tuæ Orosium presbyterū, & sui mo-
 rito & te jubente suscepi. Sed incidit tempus dis-
 ficillimum, quando mihi tacere melius sit quam
 loqui: ita ut nostra studia cessarent, & juxta Appi-
 canina exerceretur facundia. Itaque duobus libris
 tuis quos meo nomini dedicasti, eruditissimis
 & omni eloquentiæ splendore fulgentibus ac
 tempus respondere non potui. Non quod quicquam
 in illis reprehendendum putem: sed quia juxta

Apostolum, unusquisque in suo sensu abundet : alius quidem sic, alius autem sic. Certè quicquid dici potuit, & sublimi ingenio de scripturarum sanctarum hauriri fontibus, à te positum atque disertum est. Sed quæso reverentiam tuam, parumper patiaris me tuum laudare ingenium. Nos enim inter nos eruditionis causa differimus, Cæterum æmuli, & maximè hæretici, si diversas inter nos sententias viderint, de animi calumniabuntur rancore descendere. Mihi autem decretum est, te amare, te suspicere, colere, mirari, tuaque dicta quasi mea defendere. Certè & in Dialogo, quem nuper edidi, tuæ beatitudinis, ut dignum fuerat, recordatus sum: magisque demus operam, ut perniciosissima hæresis de Ecclesiis auferatur, quæ semper simulat pœnitentiam, ut docendi in Ecclesiis habeat facultatem : ne si aperta se luce prodiderit, foras expulsa moriatur. Sanctæ ac venerabiles filiæ tuæ Eustochium & Paula, & genere suo, & exhortatione tua dignè gradiuntur: specialiterque salutant beatitudinem tuam omnis quoque fraternitas, quæ nobiscum Domino Salvatore ei servire conatur. Sanctum presbyterum Firmum, anno præterito ob rem earum Ravennam, & inde Aphricam Siciliamque direximus, quem putamus jam in Aphricæ partibus commorari. Sanctos tuo adhærentes lateri ut meo obsequio salutes, precor. Literas quoque meas ad sanctum presbyterum Firmum direxi: quæ si ad te venerint, ei distingere non graveris. Incolumem te & me memorè Christus Dominus custodiat, Domine verè sancte & beatissime papa, Grandem Latini sermonis in ista provincia notariorum patimur penuriam : & idcirco præceptis tuis pare-

Rom. 14.

re non possumus: maxime in editione Septuaginta, quæ asteriscis veribusque distincta est. Plerumque enim prioris laboris ob fraudem cuiusdam amisimus.

XX. *Augustinus Prasidio presbytero, rogans, suam epistolam curet Hieronymo reuendendam, usque de amborum causa iudicet*

Domino beatissimo ac meritò venerando fratri & confacerdoti Prasidio Augustini in Domino salutem. Sicut præsens rogavi sinceritatem tuam, nunc quoque commoneo, ut literas meas sancto fratri & compresbytero nostro Hieronymo mittere non graveris. Ut autem novæ charitas tua, quemadmodum etiam tu illi pro me causa scribere debeas, mihi exemplaria literarum & mearum ad ipsam, & ad me ipsius Quibus lectis, pro tua sancta prudentia facile videbis & motum meum, quem servandum putavi, & motum eius quem non frustra timui. Aut si ego quod non debui, aut quomodo non debui aliquid scripsi, non ad illum de me, sed ad me ipsum potius in leviterna dilectione mitte sermonem: quo correctus, petam ut ignoscat, si in eam culpam ipse cognovero.